

Slikkertjes-Nieuwsbrief

familievanderslikke.nl

ZEVENDE JAARGANG

NUMMER 81, AUGUSTUS 2013

Geliefde familie,

Zo, voor velen zit de vakantieperiode er weer op. Anderen hebben nog een paar weken te gaan. Wij zijn nu een week terug van vakantie. En om de nieuwsbrief op tijd klaar te hebben moesten wij dus direct hard aan de slag om deze op tijd gereed te hebben. Maar zoals jullie zien is het gelukt. Wederom wensen wij jullie veel leesplezier.

FOTO VAN DE MAAND

In de vorige nieuwsbrief hebben wij een foto opgenomen van onze (**over-**) grootvader **Marinus van der Slikke**. Onderstaande foto's zijn van zijn vrouw, en onze [(bet-) over-] grootmoeder **Petronella Cornelia Smit**.

Zij is geboren op 21 september 1874 te Maasluis en is op 13 augustus 1913 getrouwd met onze (**over-**) grootvader. **Pietje**, zoals zij genoemd werd, was weduwvrouw van **Johannes Martinus (?) van der Zwam** en had al vijf kinderen. Dat waren **tante Emma, tante Rina, oom Jo, tante Adri en oom Jaap**.

Uit het tweede huwelijk zijn vier kinderen geboren. Dat waren onze [over-(groot-)] vader **Marinus, tante Nel, tante Liena en tante Bep**.

Onze (**over-**) grootmoeder **Pietje Smit** is overleden op 14 februari 1952.

Ik kan mij dit nog als de dag van gisteren herinneren.

Opa Marinus van der Slikke, kwam in de middag inderhaast aanfietsen in de Maasboschstraat waar wij toen woonden. Al huilend kwam hij aan en riep Oma is overleden, oma is overleden.

Wat was er gebeurd. Omdat zij zich niet lekker voelde, ging hij voor haar in de keuken een beker melk halen. Toen hij terug kwam was zij overleden.

Redactie:
M.M. van der Slikke
Email:
MMvdSlikke@klikSAFE.nl

Sitebeheer:
Lydia den Toom - van Krimpen
Email:
Toom@kpnmail.nl

HET ZIEKENHOEKJE

In de vorige nieuwsbrief hebben wij een berichtje van **(tante) Bartelien Gerrets- van der Slikke** opgenomen waarin zij met foto's mededeelde dat haar kleinkind **Rutger Gerrets** zijn arm nogal lelijk had gebroken.

Zo ging Rutger op vakantie

Omdat de arm goed in het gips was ingepakt mocht hij met zijn ouders mee met vakantie naar Italië.

Maar in de vakantie ging zijn arm heel erg pijn doen zodat hij daar naar het plaatselijke ziekenhuis moest. Daar constateerde de doktoren een abces in zijn gebroken arm. Door het abces open te snijden kon het vuil eruit en de pijn was over.

Gelukkig knapte **Rutger** toen snel op zodat het toch nog een fijne vakantie werd.

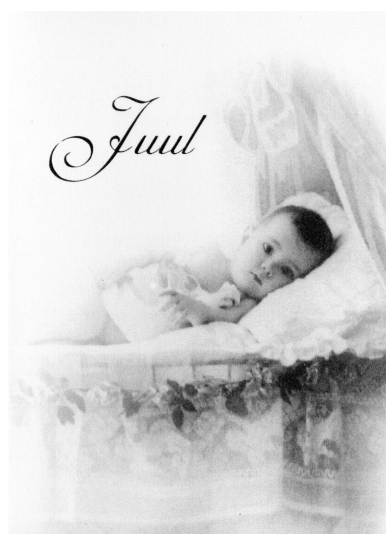
Voor degene die **Rutger** nog een kaartje willen sturen volgt hier zijn adres.

Rutger Gerrets
Schelde 27
2911 RG Nieuwerkerk aan den IJssel

GEBOORTE

In de afgelopen periode hebben wij twee geboortekaartjes ontvangen.

Het eerste kaartje kwam van **Wilco en Gerliene Huizer- de Waard**. Zij zijn verblijd op zaterdag 20 juli 2013 om 17.53 uur met de geboorte van een dochtertje **Gerda Helena Juul**. Door deze feliciteren wij **Wilco en Gerliene** van harte met dit mooie bericht. Het is onze wens en bede dat jullie vele goede maar bovenal gezegende jaren met elkaar mogen hebben.

Gevoelens kun je niet verwoorden
zodra je je kindje in handen houdt
je kunt slechts blij en dankbaar zijn
dat zo iets moois je wordt toevertrouwd.

De Heere Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte van een dochter

Gerda Helena Juul

Juul

20 juli 2013 | 17.53 uur

Wilco Huizer
Gerliene Huizer - de Waard

Van Galensingel 19
3342 TT Hendrik Ido Ambacht
078-2000394 / 0629566321

U bent van harte welkom om onze kleine
te komen bewonderen, belt u even voor een afspraak?

Geboortekaartje Juul Huizer

Wat betreft de namen, deze hebben de volgende betekenissen.

Gerda : sterk of dapper met een speer,

Helena : de stralende en schitterende fakkel,

Juul : de jongeling gewijd aan Jupiter (Jupiter was een oppergod van de Romeinen).

Dan hebben wij, zoals geschreven, nog een geboortekaartje ontvangen en wel van **Marius en Joanne Mudde- op den Brouw**. Zij zijn eveneens verblijd met de geboorte van een dochtertje **Elizabeth Johanna** en haar roepnaam is **Esther**. **Marius en Joanne**, ook jullie van harte gefeliciteerd met de geboorte jullie dochter **Esther**. Dat ook jullie vele goede maar bovenal gezegende jaren bij elkaar mogen zijn is onze wens en bede.

Geboortekaartje Esther Mudde

De betekenis van de namen van **Esther** zijn:

Elizabeth : Ik zweer bij God,

Johanna : De Heere is genadig,

Esther : Ster, mirte of ook wel liefelijke jonkvrouw.

Dan volgt nu zoals jullie dat gewend zijn een overzicht, voor zover wij weten, van de familie waar gezinsuitbreiding wordt verwacht. En zoals jullie zien, de lijst is heel kort. Bij twee gezinnen wordt een baby verwacht terwijl enkele maanden geleden er zeven in het rijtje stonden.

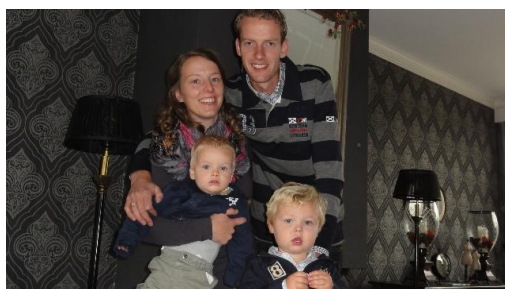
Opa van der Slikke heeft eens gezegd dat hij vanaf een bepaald moment nooit meer heeft meegemaakt dat binnen de familie geen baby werd verwacht. Soms was de lijst zo kort dat het er naar uitzag dat er een ogenblik zou aanbreken dat binnen de familie niemand in verwachting zou zijn. Maar nog geen week later bleek, was het ineens, bij wijze van spreken, een hele "waslijst" geworden.

Ook wij dachten dat de lijst binnenkort niet meer zou bestaan. Maar maandag 12 augustus kregen wij de volgende mail.

Beste Oom Maarten,

Wij hebben blijde nieuws voor de Slikkertjes-Nieuwsbrief. Wij hopen namelijk begin maart, als alles goed mag gaan, ons derde kindje te krijgen. Dit is toch het vermelden waard.

Hartelijk groet,
Adriaan, Evelien, Joas en Evan Ottervanger

Adriaan, Evelien, Evan en Joas

Adriaan en Evelien, dit is inderdaad een mooi bericht en het vermelden waard. Daarom van harte gefeliciteerd. En wij hopen dat het met jullie goed mag gaan. Van harte gefeliciteerd.

De lijst ziet er nu als volgt uit.

**Martijn en Debora de Groot- van Krimpen, eind september;
Adriaan en Evelien Ottervanger- Stam begin maart.**

VERHUIZING

Van de **familie M.C. Vlot- Mudde (Mauritz en Corine)** kregen wij het volgende verhuisbericht.

naam	Jam. M.C. Vlot- Mudde
oud adres of postbus	Oude dijk 301 A
postcode en woonplaats	R'dam
nieuw adres of postbus	Bovenstraat 38
postcode en woonplaats	3077 BG ROTTERDAM
ingangsdatum	22 juli 2013
telefoon	
mobiele telefoon	
e-mailadres	
aanvullende informatie	
handtekening	

Wij hebben begrepen dat het een heel groot huis is. Nu wij wensen jullie van harte toe dat jullie daar vele jaren met genoeg mogen wonen.

EEN BIJDRAGE VAN.....

Naar aanleiding van onze mededeling in de vorige nieuwsbrief om met deze rubriek te stoppen, hebben wij van **Elise Dirksen- van der Slikke** een berichtje ontvangen. Zij vindt het heel jammer als wij met deze rubriek stoppen. Het is een rubriek die juist met veel belangstelling wordt gelezen. Daarom zou zij het fijn vinden als de neven en nichten, die nog geen bijdrage hebben geleverd, dit alsnog willen doen.

Om een goed voorbeeld te geven heeft zij voor deze en de volgende nieuwsbrief een mooie bijdrage geleverd. Hopelijk motiveer dit de neven en nichten om ook hieraan invulling te geven.

Dan komt nu het eerste deel van de bijdrage van **Elise**.

Lieve Familie,

Daar ik met plezier de verhalen van neven en nichten gelezen heb wil ik niet achterblijven om ook mijn herinneringen over opa en oma vd Slikke te schrijven.

Eerst zal ik me even voorstellen Als vijfde kind, ben ik geboren bij ome Ben en tante Alie op 15 januari 1980. Als 2e dochter werd ik vernoemd naar Oma Slikke. Van mijn doopnaam heet ik dus net als Oma vd Slikke " Johanna Elisabeth" en daar ben ik best een beetje trost op. Als roepnaam kreeg ik de naam Elise. Hierna heb ik nog 2 zusjes gekregen.

Zes jaar heb ik in Capelle a/d IJssel gewoond en toen zijn we naar de Veluwe (Ede) verhuisd. Ver weg van de familie.. .. Hoewel.. , elke zaterdag was het opa en oma dag. Feest dus! Ik weet nog dat opa met ons veel "een damespaard" op schoot deed.

Elise Dirksen- van der Slikke

Als we binnen kwamen bij opa en oma vroeg opa altijd. Is de post al geweest? Dat kon je zien aan een bordje dat in de gang hing.

Andere (bijzonderheden) waren:

- Je moest rustig zijn op de gangen,
- je mocht niet met de lift spelen, het bekende speelgoed zoals blikendozen en de poppen lagen achter het gordijntje in de gangkast.
- Je mocht niet aan het rode koordje in de wc trekken, want dan ging de alarmbel af en kwam er een zuster (best spannend, en als het gebeurde had niemand het gedaan..),
- Ook kwam je dan onverwachts verschillende neven en nichten tegen, dubbel feest dus.

Als we bij opa waren zorgde hij altijd voor de koffie/ shandy (kinderbier) en het eten. Oma had al lang genoeg voor hem gezorgd zei hij dan, nu was het zijn beurt. Alle verjaardagskaarten stonden alweer klaar op het kastje voor het grote nageslacht dat zij gekregen hadden, en overal

zat 5 gulden in en hij stuurde ze op tijd op zodat hij niet te laat zou komen. Zelfs aangetrouwd, ieder hield hij bij. Op je kaart stond je nummer hoeveelste (achter) kleinkind je was en altijd de wens voor een nieuw hartje.

is het geen schattig popje?

In de hoek van de kamer zat opa op zijn draaistoel met de verrekijker in de aanslag om te kijken wie er aankwam of wat er in de verte gebeurde. Zijn agenda was een soort dagboek met wie er allemaal geweest waren, wat voor weer het geweest was en andere bijzonderheden.

Alle nieuwtjes werden uitgewisseld en oma's handen stonden eigenlijk nooit stil maar zij was bezig met een handwerkje. Kleertjes voor de poppen, zelf poppen maken heeft ze ook nog gedaan. Ik weet nog dat ze die maakte voor de kleindochters die geslaagd waren en omdat ik naar haar heette kreeg ik er ook een (ik heb hem nog zoals je dat ziet op deze foto.).

De volgende keer hoop ik verder te gaan met mijn herinneringen aan opa en oma vd Slikke.

Hartelijke groeten,
Elise Dirksen

Elise, hartelijk bedankt voor deze mooie bijdrage. Wij zijn ervan overtuigd dat alle neven en nichten die **opa en oma** nog hebben meegemaakt, zulke mooie herinneringen hebben. Wellicht dat zij door deze bijdrage worden gemotiveerd om ook iets van hun herinneringen op papier te willen zetten voor de nieuwsbrief.

(JEUGD-)HERINNERINGEN

Van **(oom) Ben van der Slikke** hebben wij weer een spannende bijdrage ontvangen aangaande zijn Jeugdherinneringen. En wij hebben het verhaal gelezen en eerlijk gezegd, wij hadden een ander beeld van **(oom) Ben**. Wij dachten dat **(oom) Ben** altijd de liefste jongen was van onze familie, maar wij geloven dat wij ons beeld moeten bijstellen. Het is nu zo, dat wij ons een beetje schamen dat wij zo'n broer hebben. Enfin, lees het verhaal maar, dan kunnen jullie ons misschien een beetje begrijpen.

Het zilveren bestek

Onze pa had een prachtig (zilveren) bestek gehad. Doch voor mij was dit niet zo bijzonder. Of toch? Ik kreeg er naar later bleek wel mee te maken. Wat was het geval?

Het zilver bestek

Ik hoorde van vriendjes in de klas dat pepermuntjes zo prachtig branden. Ik geloofde er niets van, maar toch werd mijn nieuwsgierigheid gewekt. Zou het waar zijn en hoe zou ik dat uitproberen? Om een brandend pepermuntje in mijn hand te houden, nou dáár wilde ik mijn vingers niet aan (ver)branden. Weet je wat, ik neem een doosje lucifers mee bij het gasstel en pak gewoon de eerste, de beste vork mee die ik zie. Leg er het pepermuntje op en een vlammetje erbij en dan zie ik wel of het écht waar is.

Zo gezegd, zo gedaan. Stiekem een vork gepakt, onder mijn jas en naar de Oosterstraat. Daar bij de rode brievenbus even proberen.

Wat is zo'n pepermuntje lastig op de vork te houden, jawel hoor na even oefenen en prutsen met het luciferdoosje, ging die prachtig branden en het ging na een poosje uit.

Het was opgebrand. Wat is dat nou, er blijft een kleverige troep achter zoals bij kauwgom.

Au het is ook nog heet. Kijkt niemand- het moet eraf.

O de vork! Het is één geworden met het verbrande pepermuntje.

Jawel hoor, het brand.

Wat nu, ik poetste met mijn zakdoek, probeerde de pepermuntrest aan de stoeprand eraf te krijgen. Doch tevergeefs. Alle pogingen mislukten.

Dan maar in de straatput

Na enig aarzelen - dan maar de vork in de straatput- Floep daar gaat hij.

Maar dat gaat opvallen, want nu zag ik dat het de vork van mijn vader was. Dat komt uit.

Weet je wat de rest van het couvert moet ook weg. Stilletjes naar huis en jawel de lepel ging uiteindelijk ook het putje in.

En mijn vader; pas na een week hoorde ik hem brommen. Waar is toch dat zilveren bestek gebleven?

Maar aan zijn gezicht te zien kon ik het beter maar niet vertellen. Ik heb nooit meer pepermuntjes verbrand.

(Dit was nog voor de keukenbrand, daarna heb ik echt, echt geen vuurtje meer gestookt.)

Hartelijke groeten,
(Oom) Ben

Gelet op al die ondeugende verhalen die tot nu toe door **(oom) Ben** zijn geschreven, zal het wel zo zijn dat hij nog vele verhalen kan schrijven. Wij kijken dan ook uit naar de volgende spannende bijdrage!

Dan volgt nu weer een oud kinderliedje.

Hoedje van papier

Een, twee, drie, vier
Hoedje van, hoedje van
Een, twee, drie, vier
Hoedje van papier

Heb je dan geen hoedje meer
Maak er één van bordpapier
Eén, twee, drie, vier
Hoedje van papier

En als het hoedje dan niet past
Zetten we 't in de glazenkas
Een, twee, drie, vier
Hoedje van papier

Hoedje van papier

OPA'S HERINNERINGEN

In de vorige nieuwsbrief hebben wij de inleiding van de nooit verstuurde brief van **(O)ma** aan **ds. G. van der Breevaart** opgenomen. Wij zijn geëindigd met de zin waar **Oma** schrijft:

Ik zal beknopt mijn levensgeschiedenis neerschrijven.

Dan gaan wij nu verder met de brief.

Midden in de wereld ben ik grootgebracht. Ik leerde op mijn 18^e jaar mijn man kennen die me eruit haalde. Twintig oud trouwden we en toen wij een jaar getrouwd waren kregen wij huisbezoek van ouderlingen van de Gereformeerde Gemeente waar mijn man dooplid was.

Wij werden lid, lieten ons eerste kind dopen en ook werd ik toen zelf gedoopt. Mij werd toen toegezongen:

“God zal ze zelf bevestigen en schragen” enz.

Ik ben toen in huilen uitgebarsten en ook in de gemeente waren velen ontroerd.

*Oma omstreeks
18 jaar oud*

Elk jaar kregen we een kind en mijn man werd een jaar lang ziek, mede door zijn zware overtuiging. Ik beklagde mijzelf dat ik zo'n man had gekregen en was van plan hem heimelijk te verlaten, zoals Jozef bij Maria. Daar had ik mijn moeder ook mee. Toen heb ik een keus moeten doen en ben bij hem gebleven, want we hielden toch veel van elkaar. Maar mijn moeder verspeelde ik.

Een jaar later was ik in de kerk en hoorde een preek uit Genesis:

"Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot". (Genesis 15 vers 1)

Ik mocht geloven dat ik nog eens zalig zou worden, maar heb het niemand, ook mijn man niet, verteld, maar bewaarde die woorden in mijn hart.

Ik was achtentwintig jaar oud en moeder van zes kinderen toen er gepreekt werd over:

"Schik u, o Israel om uwen God te ontmoeten". (Amos 4 vers 12b)

Toen is de rust mij opgezegd. Drie weken in de benauwdheid gelopen, te moeten sterven en niet te kunnen. Toen heb ik op een nacht de eeuwigheid gezien en om genade gesmeekt. O, die eeuwigheid. Toen zijn mijn blinde zielsogen geopend. Toen heb ik het Woord opgegeten uit Romeinen 8 vers 1:

"Zo is er dan geen verdoemenis meet voor degenen die in Christus Jezus zijn".

Maar waar ik toen genoeg aan had, daar kwam ik later aan tekort.

Ook heb ik de zaligheid gezien door middel van een preek:

"Ziet ik zende Mijn Engel voor uw aangezicht, Die voor u de weg bereiden zal, en snellijk zal tot Zijne tempel komen, dien Heere die gijlieden zoekt" enz. (Maleachi 3 vers 1)

O, wat had ik? Drie weken dacht ik over het vergaan van de wereld: waar zou ik dan blijven? Toen kreeg ik een versje:

"Want mijn hoofd is als bedolven, in de golven, van mijn ongerechtigheid".

Heel mijn bestaan Goddeloos. Toen liep ik met een tweede noodzakelijkheid op mijn ziel gebonden. Eerst kon ik onbekeerd niet sterven en nu niet onverzoend.

Tot zover voor deze keer de niet verstuurde brief van **Oma** aan **ds. G. van der Breevaart**. Dit stukje brief van **Oma** geeft al veel overdenkingen. Je begrijpt dat **Oma** niet bekeerd is geworden met een versje en een tekstje. Het is met recht nodig dat gekend moet worden wat in de Heidelbergse Catechismus staat in zondag 1 vraag 2:

Hoeveel stukken zijn u nodig te weten, opdat gij in deze troost zaliglijk leven en sterven moogt?

Drie stukken.

Ten eerste: hoe groot mijn zonden en ellende zijn.

Ten andere: hoe ik van al mijn zonden verlost worde.

En ten derde: hoe ik Gode voor zulke verlossing zal dankbaar zijn.

Het is niet de bedoeling om de nieuwsbrief te vullen met een preek. Maar wij wensen jullie allen van harte toe dat jullie deze drie stukken, net als **Oma**, leert kennen. Want het zal wat zijn, als de dood daar is, God te moeten ontmoeten en niet te kunnen.

MIJN HOBBY

In plaats van dat iemand iets over zijn/haar hobby schrijft, kregen wij het verzoek om het volgende stukje in de **Slikkertjes-Nieuwsbrief** te plaatsen.

Beste familie,

Wie o wie is bekend met kinderkleding van Tom-Du??
Dit leuke merk is ontzettend leuk voor kinderen met maat 80/86 tot en met 176/182.

Tom-Du kinderkleding is een stoer merk voor de jongens, mooie sweaters met armstukken bijvoorbeeld. Mooie (gekleurde) spijkerbroeken, leuke shirts met de stoere details die het helemaal af maken. Maar ook de meisjes doen er niet voor onder. Lieve jurkjes met roesjes, stoere shirts met de leuke printjes, tulle rokje.

Er is voor ieder wat wils dus genoeg om op te noemen, de gehele collectie staat online op de site. elk seizoen heeft weer hele andere modellen dus zeker de moeite waard om de site goed in de gaten te houden.

Tom-Du is een bedrijf dat al 20 jaar haar kleding verkoopt, en nog altijd een waar succes is. waarom? Deze kleding wordt zelf ontworpen door een echtpaar uit Nederland, die dit met eigen ogen zien hoe het word gemaakt in buitenland.

Dus de kids dragen altijd originele kleding die ook nog eens mooi van kwaliteit is en blijft.

De prijzen zijn te vinden op de website van Tom-Du. www.tom-du.com. Daar staat ook heel de nieuwe collectie op voor deze winter.

Deze kleding wordt alleen aan huis d.m.v. party's verkocht. Maar het is ook mogelijk om het gewenste artikel te bestellen bij mij. Het wordt dan thuis gestuurd dus u hoeft er niet speciaal voor te rijden.

Is de maat niet goed? Geen probleem, ruilen kan altijd!

Als u zelf een party wilt organiseren of iets wil bestellen mail dan naar:

jennita-tom-du@hotmail.co.

Een vriendelijke groet van Jennita Stam

JARIGE VAN DE MAAND

Zoals gebruikelijk volgt eerst de herinnering van “**de Jarige van de maand**”, in dit geval van “**de Jarige van de maand augustus**”.

Zoals gemeld hebben wij voor deze maand meerdere aanmeldingen voor dezelfde persoon ontvangen. Daarom konden wij hier niet omheen en is “**de Jarige van de maand augustus**” geworden:

Robin Steenhoven

Robin van Steenhoven

Robin is het dochtertje van **Erik en Diane Steenhoven –van der Slikke**. En **Diane** is een dochter van **oom Cees van der Slikke** die in Alkmaar woont.

Robin hoopt op 29 augustus acht jaar te worden. **Robin** is een heel lief meisje en heeft een passie voor paarden.

Dus allemaal graag voor 29 augustus een kaartje met paarden sturen naar: **Robin van Steenhoven**,

**Eemsteynstraat 33,
3312 JC Dordrecht.**

Indien liever mailen: dslikke@chello.nl

Dan volgt nu de bekendmaking van “**de Jarige van de maand september**”.

Voor deze maand hebben wij geen aanmeldingen ontvangen. Dus moesten wij zelf op zoek gaan. Nu dit was geen probleem.

“**De Jarige van de maand september**” is geworden:

Martha Bos

Martha is een spontane meid die d.v. op 1 september **achttien jaar** hoopt te worden. In het leven is dit een kantelmoment waar het leven ineens sterk kan veranderen. Allereerst ben je van de ene op de andere dag volwassen. En dat voel je. Je mag je rijbewijs gaan halen, je mag gaan stemmen bij verkiezingen, en als je iets wil ondernemen heb je geen toestemming meer nodig van je ouders, en nog veel meer.

Dus allemaal redenen om een feestje te vieren.

Wij kunnen allemaal meedoen door haar een kaartje te sturen. Deze moet je dan sturen naar:

**Martha Bos,
Dotterlei 663,
2906 BP Capelle aan den IJssel.**

Bellen, dat kan: **010-451 6052**

Allen alvast bedankt.

Martha Bos

TENSLOTTE

Allen de hartelijke groeten van:
(Ome) Maarten en (tante) Sophia.